

се проявяват въ мъжа и жената, дойдатъ въ съгласие и схванатъ, защо сж слѣзли на земята. Защото, докато мъжътъ разбира, че е дошълъ въ свѣта като мъжъ, и докато жената разбира, че е дошла като жена, всѣкога ще има въ свѣта разбити носове, счупени крака, извадени ребра, разбити сърца и тѣмъ подобни. Сега женитѣ ще кажатъ: „Защо ние да се раждаме жени?“ Азъ ще обясня на васъ, защо се раждате жени.“ Питате: „Защо да не се родимъ мъже?“ Господъ е направилъ свѣта толкова хубавъ, той е толкова справедливъ, че всѣкога слабото е компенсирано съ по-голѣми блага. Законътъ е такъвъ, за да нѣма разногласие. Мъжътъ е компенсиранъ на земята съ мъдростъ, а жената — съ любовъ. Мъжътъ — съ мисълъ, а жената — съ чувство. И всичкото развитие въ свѣта зависи отъ малкото, а не отъ голѣмото. Мимоходомъ ще ви обясня това. Потикътъ на развитието зависи отъ любовта, а послѣ иде мъдростта да помага. Слѣдователно, първо е слабото, малкото сѣменце, а послѣ — грамадниятъ джбъ. Но, ако не бѣ започнало сѣменцето, тогава и джбътъ не би свършилъ нищо. Сега, като ви обяснявамъ това, вие, женитѣ може да кажете: „Все жени искаме да останемъ.“ Вие трѣбва да градите новия моралъ, не оня моралъ, за който се пише въ еди-коя-си книга, но вѣчния, божествения моралъ, който е абсолютенъ, неизмѣненъ, т. е. въ който нѣма никакво изключение. Допуснете ли едно изключение, дяволътъ си е турилъ малкото си краче, колкото микроскопично и да е то. А въ божествения моралъ се намира абсолютната мѣрка на нѣщата. Тѣй е. Сега вие, която сте една жена долу на земята, горѣ въ духовния свѣтъ сте мъжъ. А мъжътъ, който е мъжъ тукъ, на земята, въ духовния свѣтъ е жена. Сега ще ви кажа, защо мъжътъ не трѣбва да ругае жената. На земята тя е слаба, а той е силенъ. Ако той я опозори тукъ на земята, него пъкъ ще опозори жената, която е горѣ на небето. А щомъ тя